

LUMEA MEA...

La răsărit se ivește geana de aur a unui soare tânăr, care într-o clipă șterge, într-o nemăsurată depărtare, umbra.

Văzut ca o planetă a înțelegerii și armoniei, Pământul este casa noastră, a tuturor. Aici este LUMEA MEA! La 13 ani ea este o lume liberă, chiar dacă...unii nu mă înțeleg. Zi de zi, strada își așteaptă oamenii cu obișnuita-i ospitalitate. Orașul începe să se deștepte sub primele semne ale dimineții. Și, pe neașteptate, zgomotul pașilor tulbură tăcerea cetății.

Puhoiul de oameni se revarsă pe alei. În vântul din zori, mulțimea de oameni roiește asemenea albinelor. Pășesc hotărâți spre un loc anume: unii în fabrici, alții în școli, alții...Se lovesc în marea lor grabă și nu se privesc în ochi. Nu mai au timp! Doar schițează un gest, se scuză și apoi merg mai departe. Mașinile gonesc și ele ca la concurs. Strada respiră adânc. Pierduți prin mulțime, cu ghiozdanul în spate, cu zâmbetul pe buze, copiii merg la școală.

Și tot pe neașteptate...marea de oameni. Caruselul străzii nu se oprește toată ziua. Apele restrânse vin iar – Oamenii! Zâmbetul lor e acum al datoriei. Și în curând geana de azur a cerului se apleacă și se unește cu geana de umbră a pământului.

Strada își închide ochii obosiți. Poate nu mai aveți vreme să mă vedeți, dar eu sunt aici cu voi. Și lumea mea e lumea voastră: **o lume pentru toți!**

Pentru unii oameni contează atât de mult culoarea pielii, religia, situația materială, statutul social... Și totuși...lumea mea nu este făcută doar pentru o singură culoare a pielii, pentru cei care cred în Iisus sau în Allah, pentru săraci sau bogați, pentru buni sau răi...În lumea mea este loc pentru toți...pentru că aici...deși diferiți suntem totuși la fel. Suntem oameni! Ne încălzește același soare și împărțim aceeași planetă. Planeta albastră, a armoniei și a înțelegerii! Pământul nostru...În lumea mea nu există suferință, umilință, răutate...În lumea mea ne gândim la cel de lângă noi, suferim odată cu el, îl înțelegem și îl ajutăm... Dragostea pentru ceilalți te face fericit și împlinit.

În lumea mea părinții nu-și lovesc copiii iar școala este locul cel mai îndrăgit. Este a doua casă a lor. Profesorii le respectă drepturile, îi învață și îi iubesc iar copiii se achită de responsabilități cu conștiințiozitate. Iar școala arată ca în poveștile... moderne: calculatoare, internet, tablă inteligentă, laptop, televizoare cu plasmă în fiecare clasă, mobilier modern și multe, multe flori!

În lumea mea jocul e la mare cinste! Jocurile bunicilor și părinților noștri ne înveselesc iar cele pe calculator ne dezvoltă inteligența și imaginația. Jocul ne apropie și ne învață să respectăm anumite reguli pentru a nu ne face rău unii altora. Jocul e copilăria noastră! Și oamenii mari intră în joc alături de noi. E atât de amuzant... Mama e Alba ca Zăpada iar tata feciorul de împărat. Bunica, cu greu ce-i drept, joacă șotronul cu vecinul de la etajul 3 iar bunicul este „omul negru” așteptat să vină la oră fixă de toți copiii.

Aceasta-i lumea mea! Lumea pe care voi, oamenii mari, nu mai aveți timp să o vedeți! Sunteți grăbiți! Prea grăbiți... Strada vă acaparează, munca va dezumanizează! Opriti-vă! Creați-vă și voi, oameni mari, o lume mai bună, mai dreaptă, mai umană...

Dacă în fiecare zi ne-am gândi și la cel de lângă noi, dacă ne-am întinde o mână în toleranță și sinceritate, am fi mai fericiți. Am descoperi că viața este mult mai frumoasă, mai bună și am afla ce-i dragostea, iubirea față de oameni.

Într-o lume de lumi...EU am LUMEA MEA unde guvernează doar...BINELE, FRUMOSUL, ADEVĂRUL și IUBIREA! Cu LUMEA MEA, LUMEA POATE FI ALTFEL!
Hai să o schimbăm împreună!

SOLOMON RALUCA
Jud. Dâmbovița